

Vízben a Szent Márk tér

Telefoto — AP, MTI, KS

A háromnapos esőzések következtében megáradtak Észak-Olaszország folyói és sok várost és falut elöntött az ár. Igen súlyos a helyzet Velencében is, ahol az Adriai-tenger vize előntéssel fenyegeti a város egyes részeit. A képen látható két turistánót — mint felvételünk mutatja — nem zárja a Szent Márk teret elöntő víz, filmezik a nem mindennapi látványt.

Kendermérleg

A Szegedi Rostkikészítő Vállalat mezőgazdasági osztályán elkészült az összesítés az idei kendertermésről. Ezek szerint 22 ezer 767 holdról 855 ezer 898 mázsa rostnövényt takarítottak be a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok. Ez 110 ezer mázsával több, mint amire még az aratás időszakában számítottak a szakemberek. A szeszélyes, változókéony időjárás következtében nagyon különbözőek a hozamok is, de a legjobb a termésátlag Csongrád és Békés megyében. Itt több gazdaság ért el holdanként ötven mázsa körüli kitűnő hozamot és kilencezer forintot meghaladó bruttó jövedelmet.

Közlekedési balesetek

Kivilágítatlan lovas kocsival közlekedett az esti órákban a Dorozsmai úton Keresztesi Sándor Szeged, Béketelep, Hosszú utca 11. szám alatti lakos. Későn vette észre a lovas kocsit a személygépkocsival közlekedő Vágó György Szeged, Kelemen utca 11. szám alatti lakos, s hogy a balesetet elkerülje, áthajtott a menetirány szerinti bal oldalra. Ott szembejött vele motorkerékpáron Kazi János Szeged, Liliom utca 2. szám alatti lakos, aki páratlan szerencséjével úszta meg az összeütközést. A robbogó motorról még idejében leugrott, a motor viszont felborult. Kára jelentős, az ügyben a vizsgálat folyik.

Látásának nem megfelelő sebességgel közlekedett Szeged és Balástya között személygépkocsijával Állampolgár, Szabadka, Senoia utca 3. szám alatti lakos. Hátulról nekiütközött egy szabályosan kivilágított lovas kocsinak. Súlyosan sérült a sze-

mélygépkocsival utazó Soksics Stjepan jugoszláv állampolgár. A lovas kocsi az árokba fordult, a rajta ülők nem szenvedtek sérülést. A kár mintegy 8 ezer forint.

Lovas kocsit előzött, majd durdefektet kapott Soti Ferenc jugoszláv állampolgár személygépkocsija Kisteleken. A műszaki hiba következtében fának szaladt. Sérülést szenvedett a gépkocsi vezetője és a kocsi utazó Mui István jugoszláv állampolgár. A kár mintegy 10 ezer forint.

Nem tartotta be a követési távolságot az Algyői úton Daka József a forráskúti Haladás Tsz teherkocsijával, amelyen 43 sertést szállított. Hogy az előtte haladó gépjárművel az összeütközést elkerülje, a menetirány szerinti bal oldalra tért, majd rakományával az árokba borult. Emberben sérülés nem történt, a szállítmányból azonban több sertés elhullott. A kár mintegy 20 ezer forint. Az ügyben a vizsgálat folyik.

„Staféta“ a könyvpiacra

Alig ért véget a műszaki könyvek ünnepi szezonja — amelyen negyven új kiadványt kínálgatta magát meg lehetőségen eredményesen —, máris megkezdődött a karácsonyi könyvvásár. A szokásosnál előbb hirdették meg, de a figyelmesség körét is bővítették a könyvesboltok. A Móra Ferenc könyvesboltban értesültünk az idei karácsonyi újdonságokról és szolgáltatásokról. Most az a sláger, hogy a novemberben vásárlók igen előnyös kedvezményben részesülnek. Aki a hónap végéig 200 Ft értékben vásárol könyvet, egy ráadást kap. De ha végül

négy darab 200 forintos blokkot gyűjt össze, újabb 100 forintért választhat ingyen könyveket egy megadott listáról. Ilyenformán együttesen mintegy 25 százalék a vásárlási kedvezmény. Polytatják a könyvesboltok a külföldi ajándécsomag küldését is. Ennek az a nagy előnye, hogy a kiválasztott könyveket minimális, 10 százalékos kezelési költségért a világ bármely részére elküldik a vásárlók megbízásából. A karácsonyi könyvvásárra jelent meg a XXVII. könyvsorsjegy. A névértéken felüli nyeremények közel félmillió forintot tesznek ki.

Mit ér a bizalom?

Mit ér, ha a fojtogató bizalmatlanság helyébe bizalom költözik, s akarategység van a szövetkezeti gazdák és vezetőik között? Iskolapéldáját tanúsítja ennek a röszejel Petőfi Termelőszövetkezet közössége. Régi elnökükkel még az év elején kenyértörésre került a sor, mert nem használt neki a sok jótanács, a tisztességes segítőszándék. Ifj. Varga József traktorista szólni is alig bírt a meghatódottságtól, amikor megtudta, hogy őt akarják... A szerény fiatalembert egyik napról a másikra átültették a traktor nyergéből az elnöki székbe. „Ne féljen — bátorították sokan —, nem baj az, hogy nincs még jártassága a vezetésben, segíteni fogjuk.” A száraz tél után még szárazabb tavasz következett, s ennek mintha koronája akart volna lenni a szörnyű nyár eleji aszály. A fiatal, vékony termetű elnök így emlékszik vissza a nehéz hónapokra.

A számok embere

— Jó fél évig még mosolyogni sem mertünk, már,

már kétségbe estünk, hogy semmink sem lesz az idén... Most pedig, amikor már végét járja a gazdasági év, akárkivel találkozik itt az ember, magabiztos nyugalommal, derűt érez a szavakból. Azt mondják: ezt azért magunk sem gondoltuk volna. Kéri János főkönyvelő a számok embere. Mindent pontosan mér, összehasonlít. Most is ezt teszi: — Az év első felében 1 millió forinttal volt nagyobb a közös árbevételünk, mint a múlt év azonos időszakában. Ugyanakkor a kiadásaink, a közterhek csak 700 ezer forinttal emelkedtek. Tehát úgy érezzük, az új mechanizmus kezdete jól sikerült. Új jövedelemforrásokat teremtettünk, a régiéket pedig bővítettük. Bennünket nem fenyeget mérleghiány.

Dicséret

Miképp vált lehetségessé ez a szép gazdasági haladás? Beszélgetésünkbe egymás után kapcsolódtak be más vezetők is, akik ügyes-bajos dolguk intézése miatt érkeztek a központba. Egymás szájából vették ki a szót: társalkat a tsz ösztöngését dicsérték. Itt van például a sertésnevelés: a közös sertésnevelésből származó jövedelem ötször nagyobb a tavalyinál. Kerestem, tulajdonképpen ki vagy kik tették ezt a legtöbbet?

Egyszerre többen is Hajdú Géza sertésgondozó nevét említették. Géza bácsi — akinek három szakmunkásbizonyítványa is van, az állattenyésztésből — az év elején vette gondjaiba a közös sertésállományt. Azóta nincs malacelhullás, s nagyon kedvezően alakultak az önköltségek is. Sok érdekes kis történetet mondhat el nagyhercegen Géza bácsi tudományáról.

Már mosolyognak

Szóba került Oltványi Vilmos, a juhász. 120 ezer forinttal „hozott” több gyapjút az idén, mint tavaly. Azután a kertész; 50 ezer forinttal emelte a kicsiny kertészet tavalyi hasznát. Szép és gyors munka volt az aratás is. A tervezett 13 mázsa helyett 15,6 lett a kenyérgabona gazdasági átlaga. Csupán ebből 700 mázsa terven felülj termés keletkezett. Köztudomásúan az idén az ősziarack-termes jóval gyengébb volt a tavalyinál. Itt most ez fordítva sikerült, a várt 200 ezer helyett 270 ezer forint értékű gyümölcsöt szedtek le a közös fákra. A közös paradicsom művelői 115 százalékra teljesíték beveteli tervüket. Jóllehet olyan súlyos károkat viseltek el az ültetvények, hogy ezeket 320 ezer forinttal kellett helyrehozni az Állami Biztosítónak. Ennek ellenére a 80 holdról 110

vagonyi termést értékesítettek. A fűszerpaprika is roszszul indult, de most már jóra fordult.

Új szemlélet

A számok minden dicső szónál szebben beszélnek. Nem különös? Egy rossz időjárású esztendő után a Petőfi Tsz gazdái elmondhatják: egyetlen termelési ágazatuk sincs, mely csak a tervet hozza. Pedig a termelés anyagi, technikai feltételei itt még igen rosszak. Például alig van néhány gazdasági épület, amit jónak mondhatnánk. Az állattenyésztési épületei most még hitványak. Roskátag, szalma-teretűs hodályok, számos szövetkezetben az ilyen épületek miatt már rég abbahagyták az állattartást. Volt ilyen törekvés korábban a Petőfi Tsz-ben is. Az új vezetői azonban más szemléletet teremtettek: „a rosszból kell megszerezni a jóra való utat”. Van már terv, pénz is, az új sertéskombinátra, melyben nyersolajfűtessel teszik biztonságossá a téli fialtatást is, amit ezelőtt kényszerűen ki kellett hagyniok. Jobb feltételeket teremtettek a juhászok számára is.

Összetartó család

A sokféle építő-szervező munka mellett jut idő arra is, hogy a területen élő, magukra maradt idős, beteg gazdákkal törődjenek. Felresték őket, megkérdezték tőlük, miben látnak hiányt. 18 családnak például gabonát juttattak, megörlették, s a lisztet — osztályozva a kenyérnek, a kalácsnak való — házhoz vitték. Ünnepi ebédet, találkozókat rendeztek számukra. Jólesett a figyelmesség, az hogy számotartanak itt mindenkit, aki a nagy családnak tartozik, akkor is, ha már nem bír dolgozni, hogy nincsenek már magukra maradt, „elvezett” emberek. Lám mit is jelent az, ha egy termelőszövetkezet már nemcsak szántó-vető közösség, amikor már több ennél: összetartó nagy család.

Csepri József

KÖZBIZTONSÁG

Randalizozók

„Tudom, hiszen szegedi vagyok, hogy a városban alapjában véve jó a közrend, a közbiztonság — írja Csáki Márton olvasónk. — Ebből a tényből nem von le az sem, hogy nyaranként az újszegedi beat-hangversenyek nem a legnagyobb csendben és nyugalomban zajlanak le, vagy olykor kádba öli valaki a feleségét, esetleg beléndekkel megégeti, megfojtja hitestársát, barátnőjét stb. Ilyesmi sajnos mindenütt előfordul. Engem és még sok más szegedit inkább az idegesít, hogy ilyenkor, ősszel, a sötétedéstől néha egészen

késő éjszakáig félhangos, vagy túlságosan is hangos fiatalok népesítik be a parkokat, a tereket, a Tisza-part sötétebb részeit. Legtöbbször nem kötekednek senkivel sem, mégis kellemetlen érzés elmenni mellettük. Az ember ilyenkor rendőrt kíván a közelbe, és ez gondolom, érthető.” Valóban érthető. Talán a KISZ-nek kellene felelevenítenie az Ifjú Gárda őrzőratokat a városban, talán más módszer lenne célra vezetőbb — tulajdonképpen mindegy. De Csáki Mártonnak igaza van!

Akrobaták

Egyszer már fülöncsíptek egyet a híd akrobatái közül, amint leért a híd ívéről, a rendőrség már várta. De ne higgye senki, hogy ez az „egy fecske” leszoktatta a virtuskodókat a hidról. Nincs talán két hete sem, hogy egy kiskatona ballagott végig a tetején, miközben társai biztatták, s egy kisebb nézősereg izgulta végig a „hőstettet”. Naponta tudj' isten hányszor

megy végig a hídon az URH-s rendőrautó, de persze most éppen másfelé volt dolga. Természetesen nem tehet róla. Valaki azonban majdcsak tehet arról, ha egyszer emberhalállal végződik ez az immár klasszikus szegedi virtuskodás. A város közeleménye évek óta követeli, hogy akadályozzák meg, például egy védőrúccsal. Eddig azonban hiába.

Őrszemek

„...Tizenegy óra tizenöt perckor a legközelebbi rendőr-őrszem a vásárcsarnoknál, a másik a Slezská és a Perunová utca sarkán van, a harmadik, szolgálati lépéssel az 1388 helyrajzi szám előtt halad el, és így tovább. Uram a mögöl a hírsarok mögöl ahonnan a maga rendőre előrohant, a mi rendőrünk vagy 10 óra 48 perckor, vagy azután már csak 12 óra 23 perckor rohanhat elő, mert más idő-

pontban nincs ott! Jézusom, hiszen ezt minden betörő tudja, és Önök, a helyi lakosok nem tudják? Ön talán azt hiszi, hogy nekünk minden sarok mögöl van egy rendőrünk?” Természetesen ez az időzet nem mai keletű. A hírsarok neves Karel Capek írta le az Ellopott gyilkosság című történetében. Nem is aktuális — de akkor mitől olyan ismerős? Fehér Kálmán

A kommunisták pártjának ötven esztendeje

Megjelent a Pártélet jubileumi száma

A Központi Bizottság folyóiratának novemberi, jubileumi száma közli Biszku Bélának, a Politikai Bizottság tagjának, a KB-titkárnak ünnepi vezércikkét. A szerző elemzi a magyar kommunista mozgalom fél évszázadát, történelmi fejlődését, mutatja meg azokat az állomásokat, amelyekre keresztül a politikai élcsoport előre lendítette a társadalmat. Vázolja a párt és a nép kapcsolatának új vonásait, a szocialista demokrácia kibontakozásának körülményeit, s a kétfrontos harc időszerű kérdéseit.

Gyenes András, a KB. osztályvezetője az MSZMP internacionalista tevékenységéről írt. Elmondja, hogy a nemzetköziség 1919-től kezdve fennmaradásunk záloga, csakis pártjaink cselekvő együttműködése biztosította eddig is elért sikere-

inket. Napjainkban, éppen ezért olyan nagy jelentőségű a kommunista pártok összefogása. A folyóirat kilenc portréban rajzolja meg az alapítók, a mártírok, s a ma is élő, alkotó kommunista harcosok életét. Az ünnepi megemlékezés színes grafikai melléklet zárja le. A propaganda munka időszerű kérdéseit közül kiemeljük Ács Ferenc cikkét, amelyben a szerző a „demokratikus szocializmus” jelszavát elemzi, valamint Karczag Gábor írását — A marxizmustól „balra” címmel — a dél-amerikai, kispolgári anarchista tendenciákról. Összeállítást közöl a Pártélet a pártalapszervezetek vezetőségválasztó taggyűléseinek első tapasztalatairól, s külön rovatban emlékezik meg az 1969 elején sorra kerülő szakszervezeti választásokról. Ennek bevezető cikkét Gáspár Sándor, a Politikai Bizottság tagja, a SZOT főtitkára írta. Csongrád megye két frissal képviselteti magát a novemberi számban. Szabó Sándor a téli tanfolyamok előkészületeiről írt, Tamási Mihály pedig a munkaszolgálati kutatómunka megyei tapasztalatairól számolt be.

A szülőföld javára

Molnár Antal pétervári lakos — aki évtizedekig élt Amerikában —, hazatérve úgy végrendelkezett: 500 000 forint értékű vagyonát szülőfalujára hagyja azzal, hogy

SZERDA, 1968. NOVEMBER 6.

DEL-MAGYARORSZAG 5

Tűzifavásár!

október 23-tól november 23-ig a lakosság részére
10 q TŰZIFAVÉTELNÉL 11 q-t,
20 q TŰZIFAVÉTELNÉL 23 q-t

szolgálnak ki az alábbi TŰZÉP-telepek és megrendelő irodák:

Szeged-Rókus pu.,
Makó pu.,
Hódmezővásárhely pu.
Szentcs pu.,
Csongrád, Széchenyi u. 2.,
Kiskundorozsma, Tolbuhin u. 4.

HK. 395